

tíðindablaðið

söslalúrín

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevvari: p/f söslalúrín

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f söslalúrín. Prent: p/f pressan 1981

Livikostnaðurin nóg høgur frammanundan

oddagrein

SEINASTA leygardag loyvu vit okkum at bera tey tíðindi frá prísráðnum, at lógin um innflutningsgjald ikki hevur verið fylgd. Lógarbrotið er, at vinningur eisini hevur verið roknaður av tí serliga innflutningsgjaldinum og eyka innflutningsgjaldinum. Hetta hevur ført við sær, at føroyski brúkarin hevur gildið millum 50 og 60 miljónir ov nógv fyri vørur.

TIL HESI tíðindi okkara hevur Dagblaðið stóra grein, har Söslalúrín verður lagdur undir at vera handilsfíggingdaga sinnaður. Söslalúrín fremur persónsforfylging av føroyskum handilsmonnum, samstundis sum somu handilsmenn fígga sín egna deyða við at lýsa í Söslalúrín.

VIT MUGU spyrja, hvar tað handilsfíggingdaga liggur í nevndu grein, og sumuleiðis hvussu henda grein kann fatast sum nokkur persónsforfylging. (Persónsforfylging kennir Dagblaðið alt til og ikki minst í júst nevndu grein í Dagblaðnum).

SKAL TAÐ nú ikki vera loyvt at lata tíðindi víðari frá einum stovni sum prísráðnum? Hvi skal tað ikki vera loyvt at minna á, at ein lóg ikki verður hildin? Fara fólkafloksmenn so lætt um tær lógir, sum lögtingið samtykkir, at tað er umráðandi, at tær ikki vera hildnar?

VIT META, at livikostnaðurin hjá

vanliga føroyinginum er nóg høgur frammanundan, og duga ikki at skilja, at tað er skeivt at gera vart við eina ólógliga vørudýrkan.

TAÐ, SUM TÓ mest av øllum pinir stavnamann fólkafloksins, er, at handilsmenn og onnur lýsa dúgliga í Söslalúrín. Er hetta ikki ógvuliga natúrligt? Hvar víðger handilsfígging og vinnuligar spurningar meira enn Söslalúrín? Í hvørjum øðrum føroyskum blað verður føroyskur idnaður og vinnulív annars gjølligari víðgjort enn júst í Söslalúrín? Tað er ein saklig víðgerð av øllum, sum fyrirferst í okkara samfelag, sum fólk ynskja, eisini handils- og vinnulívsfólk, og tað halda vit vera eina av okkara uppgávum.

TAÐ, SUM Dagblaðið aftur ímóti er víðagitið fyrir — eisini langt út um landsmark, er teirra skendska víðgerð av tí, sum ikki hóvar Dagblaðnum. Teirra grova persónsjagstran móti annarleiðis hugsandi. Hetta taka hampafólk ikki undir við, og tað er tí ikki so lógíð, at fólk aftra seg í at hava nakað við henda køst at gera.

HVAR EIN lýsir, er tífetur upp til ein sjálvan. Söslalúrín fegnast um stóra talið av lýsrum, sum er ein ógvuliga týðandi táttur í búskapiblaðsins. Um stavnamaður fólkafloksins trýr, at hann hevur monopol uppá øll tæy, sum hava við handil og vinnulív annars at gera, fer hann helst skeivur. Hóast fólkaflokkurin situr í stjórn, liva vit kortini ENN í einum toluliga demokratiskum samfelag.

Millumlandasiglingin

Nú tað er endaliga skrúvað fyrir at fáa annað skip til millumlandasiglingina í summar vil eg gera nakrar rættleiðingar og eina frágreiðing.

Leiðslan á Strandferðsluni hevur kannað, hvørjir møguleikar vóru fyrir at fáa størri skip enn »Smyril« til millumlandasiglingina.

Eg meti ikki, at tað var skeivt av teimum at gera tað, tí teir sá, hvønn veg tað bar við teimum nógvu bileggjatum.

Teir funnu eitt skip,

sum møguliga var hóskaandi, fingur at vita, hvat eigararnir vildu selja tað fyrir, gjørdur rakstrarætlanir, mettu um, hvat skipið átti at keypast fyrir og sendu tilfarir til landsstríð.

Landsstjórnin samtykti sum kunnugt í prinsippinum at keypa skipið, treytað av at eini 18 punkt vóru goðkend (millum onnur fartsroynd).

Fólk fór avstað at kanna, um punktini kundu verða goðkend.

Kvøldið fyrir, sum farts-

royndin skuldi gerast, varð keypið av ongum vegna væntandi politiskar meiriluti, so motorarnir, sum vóru settir í gongd, vórðu steðgaðir aftur.

Leiðslan á Strandferðsluni kann ikki latast fyrir, at fartsroyndin, sum kundi verið gjørd, tað varð av ongum.

Seinni fekt at vita, at skipið kundi seljast fyrir ein minni pris enn hann, sum lagdur var á.

Eg fekk at vita, hvat skipið í mesta lagi kundi

Til manningina á »Smyril«, frá yngstu kamarsgentu til skipara

Ein kvøða

Ikki er gott at vita, hvussu verður við tí millumlandasigling, sum

»Smyril« og manningin har innanbörð so trúgv hevur røkt nú í fleiri ár.

Eitt er tó vist, at bæði skip og manning hava verið góð umboð fyrir Føroya land og fólk í øll hesi ár, sjálvt um skipið kanska ikki er hitt besta til hesa sigling.

Undirritaði var við sum ferðamaður, tá »Smyril« gjørdi sín fyrsta túr til Bergens undir føroyskum flaggi, og havi og síðan ferðast minst eina ferð hvørt summar við »Smyril« antin til Bergens ella til Skotlands.

Tað er undrunarvert, hvussu væl alt hevur verið lagt til rættis fyrir ferðafólkið har umboð, og eg veit, at tað eru mong, sum hava kent seg væl umboð, sjálvt um tað mangan hevur verið heldur trongligt, sum tað nú einaferð má vera, tað hvørt pláss er uppfyllt.

Manningin øll hevur roynt sitt itasta fyrir at hjálpa og leiðbeina, og altíð hava tey verið fitt og

blíð at heita á, um ein hevur havt ein ella annan spurning at greiða.

»Smyril« hevur í hesi ár verið sum eitt lítið petti av Føroyum og føroyskum blóðskapi á havinum og í fremmandum eins væl og í føroyskum havnum.

Sjálvt um skipið ikki kann sigast at vera vinarligt fyrir brekað fólk, (umboð eru langar brattar trappur, og bert ein tronglig lyft, sum illa nokk rúmar einum tónum koyristóli) so hevur tað tó, tókk fái manningin, eisini borið til fyrir brekað at ferðast við. Tað tykist sum tæy øll hava ástannað, at ein veikur bólkur, sum tæy brekaðu eru, treingir mest til teirra hjálpssemi. Hetta er so avgjørt eitt positivt tekin, og slikt hjálpssemi vísir manningin á »Smyril« teim brekaðu langt aðrenn »Ár teirra brekaðu« varð lýst.

Nú verður skjótt byrjað við summarsiglingini, og ein kundur ynskt bæði ferðafólki og manning eitt betur hóskað skip. Men einki er at ivast í, at manningin undir øllum umstøð-

um vil gera sitt til, at henda sigling eisini í summar verður væl eydnað. Tit hava í øllum førum vist í verki, at føroyingar kunna vera við í ferðamannasigling.

Tað umhvørvi, ein hevur møtt umboð á »Smyrlin-um«, stendur ikki aftanfyrir tí, ein møtir umboð á ferjum í øðrum londum, kanska er tað enn betur. »Smyril« er ógvuliga friur fyrir alt »snobbari«, har verður ferðafólki ikki flokkað, og ein rennur seg ikki í ávaringar sum »Bert fyrir 1. flokks ferðafólk«. Matarhøll, salong ella dekk er fyrir øll, og maturin er góður við samuligum prísnum.

Takk, er ikki nakað stórt orð, men kortini kann tað verma og stimbra. Tí loyvi eg mær við hesum fatæku orðum, at takka sumrlamanningini fyrir sýnda vælild í farnum árum, og ynski eg tykkum blíðan byr framvegis.

Midvágur 17. apríl 1982
Jóh. Ravnsfjall

Púra misskilt hjá Ó. B.

Sjálvandi skuldi Óli Breckmann skriva um Mikael Witte. Tað er í lagi við tí. Hóast soðið er í tynna lagi í Dagblaðnum 16. apríl. Virkar meira, sum greinin er skrivað, tí Óli pr. traditión eigur at skriva móti fólkum sum Witte.

Eg skal ikki gera viðmerkingar. Men gjarna eina rættleiðing: Óli Breckmann sigur, at fyrir Witte merkir talufrælsi rætturin hjá vinstrahallum at siga tað, teim lystir,

meðan hesin rættur ikki er beskorin borgarligum.

Púra misskilt. Mikael Witte leggur nevniliga stóran dent á, í bókum sínum og fyrilestrum, at talufrælsið er fyrir øll. Sjálvandi eisini høgahall og tæy, sum ikki hella. Witte hevur sum motto fyrir arbeiði sínum orðini hjá Voltaire: »Eg vil til síðsta blóðsdropa berjast fyrir rættinum hjá mótpartinum at siga sína meining«.

Óg tað alt, ella so at siga

alt, danska fólkíð reistist í øðini eftir at Glistrup hevði mælt til at blaka fremmandarbeiðsfólkíð úr landinum, var tað ein, sum mótmælti. Hann var ikki samdur við Glistrup. Men, spurdi hann alment, hvi skal Glistrup ikki sleppa at siga sína meining um fremmandarbeiðsfólkíð?

Óg tað var Mikael Witte.

Hogni Djurhuus

keypast fyrir av landsstýrinum, treytað av lögtingsins goðkenning, og endaði tað vð, at seljararnir goðtóku boðið. Tá var skipið fyribils útleigað, men fartsroyndin kundi gerast frá Kielerkanalini og til St. Malo í Fraklandi, 11 dagar aftaná, at hon annars kundi verið gjørd. Skipið held ikki fartin, og kundi tí ikki keypast.

Tað tað varð sagt av Utvarpinum, at skipið gekk 17 knob í Kielerkanalini, so passaði tað ikki. Tað var inni á deyðavatni, aftaná at tað var komið vestur úr kanalini, og tað eri eg, sum ikki havi givið Utvarpinum nóg greið tíðindi.

Leiðslan á Strandferðsluni, sum sá, hvussu bileggjarnar hópaðu seg

upp, hvepti seg við at siga tær allar frá sær, og spurdi, um nakar annar møguleiki skuldi roynast. Eg segði, at tað var ov nógv útlíðið til at hugsa um keyp, men um tað var møguleiki fyrir at leiga eitt skip, so helt eg vera rætt at royna, men tað mátti liggja greitt í seinasta lagi friggjadagin (16. apríl), tí annars áttu vit at geva boð um, at vit ikki kundu selja allar ferðaseðlarnar.

Friggjadagin visti eg at vera møguleiki fyrir at leiga eitt hóskað skip og seta fulla føroyska manning á tað, burtursæð frá skiparanum (og keypa eitt annað betur hóskað til næsta ár).

Rakstrarætlan varð gjørd, og visti tað seg, at í 17 vikur kundi nettófríslitið av leigumalimum

verða um 8 mió. kr. í vinningi til Strandferðsluna, og mánadagin fekt at vita, at »Teistin« kundi leigast út við fullari føroyskari siglingarmanning, helst soleiðis, at hann í hvussu so var ikki gav undirskot.

Til at seta hetta í verk fannst ikki politiskur meiriluti.

Teir 6.500 ferðaseðlarnir, sum vóru ov nógv bilagdir, eru nú annulleraðir.

Javnaðarflokkurin strongdi ov hart á fyrir at fáa vetrarsigling.

Fólkaflokkurin fær ikki strongd nóg hart á fyrir at utbyggja summarsiglingina.

Nidurstøða: Politiskt reidaravirksemi verður hvorki effektivt, rationelt ella lonandi Tinganesi 22.4. Olaf Olsen